

Πολυαρχιερατικό συλλείτουργο στην Ι. Μονή Παναγίας Δοβρά και χειροτονία διακόνου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Παρασκευή της Διακαινησίμου (17 Απριλίου) πανηγύρισε η Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, με την ευκαιρία της εορτής της Ζωοδόχου Πηγής, που αποτελεί την κύρια πανήγυρη της Μονής.

Το πρωί τελέστηκε πολυαρχιερατικό συλλείτουργο στο Καθολικό της Μονής προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαοδικείας κ. Θεοδωρήτου, ενώ έλαβαν μέρος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και το θείο Λόγο και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά.

Κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ.

Παντελεήμων τέλεσε την εις Διάκονο χειροτονία του Μοναχού π. Αμβροσίου Γεωργιάδη, φοιτητή Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. από το Μακροχώρι Ημαθίας.

Ακολούθησε λιτανευτική πομπή προς τη φιάλη της Ιεράς Μονής στο προαύλιο όπου τελέστηκε ο καθιερωμένος Αγιασμός.

Τέλος, μοιράστηκε στους παρισταμένους το πασχαλινό αυγό ως ευλογία.

Ομιλία Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος

«Ἄργυριον καί χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι, ὃ δέ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι».

Ἐνα ἀπό τά πρῶτα θαύματα τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου μᾶς περιέγραψε ὁ ἱερός συγγραφέας τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα. Τό θαῦμα τῆς θεραπείας ἑνός ἐκ γενετῆς χωλοῦ, ἑνός ταλαίπωρου ἀνθρώπου πού δέν μποροῦσε νά περπατήσει καί γι' αὐτό καθόταν δίπλα στήν εἴσοδο τοῦ ναοῦ καί ζητοῦσε τήν ἐλεημοσύνη τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκείνη ὁμως τήν ἡμέρα δέν βρῆκε μόνο τό ἔλεος τῶν ἀνθρώπων ἀλλά τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, χάριε στούς δύο ἀποστόλους, τόν Πέτρο καί τόν Ἰωάννη.

Μπορεῖ βέβαια στήν ἀρχή νά ἀπογοητεύθηκε ὁ χωλός, ὅταν ἄκουσε τόν ἀπόστολο Πέτρο νά τοῦ λέγει: «ἀργύριον καί χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι», δέν ἔχω δηλαδή

χρήματα νά σοῦ δώσω, ἀλλά σοῦ δίδω αὐτό πού ἔχω, γιατί δέν μποροῦσε νά φαντασθεῖ τί θά μποροῦσε νά ἔχει ὁ ἀπόστολος γιά νά τοῦ προσφέρει.

Ὅμως εἶχε. Εἶχε τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ, πού θά ἐνεργοῦσε καί σέ αὐτόν μέ τήν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός του καί θά τοῦ ἔδιδε τή δύναμη νά σηκωθεῖ καί νά περπατήσει, ὅπως ἔκανε ἄλλοτε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μέ τόν παράλυτο τῆς Καπερναοῦμ καί τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας.

Καί ὅταν ὁ χωλός εἶδε τό θαῦμα, ὅταν διαπίστωσε ὅτι μπορεῖ νά περπατᾶ, εἰσῆλθε καί αὐτός στόν ναό, δοξάζοντας καί αἰνώντας τόν Θεό.

Τό θαῦμα αὐτό, ὅπως καί τά θαύματα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς πού μνημονεύει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, καθώς ἐορτάζουμε τά ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ της στήν Κωνσταντινούπολη, μάς ὑπενθυμίζουν τήν σχέση τῆς πίστεώς μας μέ τά θαύματα. Ἄν ἡ πίστη μας, ὅπως γράφει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, εἶναι «ἐλπιζομένων ὑπόστασις», τό θαῦμα εἶναι ἡ πραγμάτωση αὐτῆς τῆς ἐλπίδος, τήν ὁποία ἐμπνέει ἡ πίστη, καί ἡ ὁποία ἐνεργεῖται μέ τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό καί ὁ Κύριός μας ἔθετε πάντοτε ὡς προϋπόθεση τοῦ θαύματος τήν πίστη στόν Θεό, στήν ἀγάπη καί τή δύναμή του.

Ὁ Θεός δέν εἶναι μόνο παντοδύναμος ἀλλά καί πανάγαθος καί πλήρης ἀγάπης γιά τόν πλάσμα του. Καί τό θαῦμα δέν εἶναι μόνο ἔκφραση τῆς δυνάμεώς του ἀλλά καί τῆς ἀγάπης του γιά τόν πάσχοντα ἄνθρωπο. Γι' αὐτό τόν λόγο καί ὁ Χριστός δέν περιόρισε τά θαύματά του μόνο στή διάρκεια τῆς ἐπιγείου παρουσίας σου, ἀλλά μετέδωσε καί σέ ὅλους ὅσους τόν πιστεύουν καί τόν ἀγαποῦν τή δύναμή του νά ἐπιτελοῦν θαύματα στό ὄνομά του.

«Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ», εἶπε, «τά ἔργα ἃ ἐγώ ποιῶ κάκεῖνος ποιήσει καί μείζονα τούτων ποιήσει», ἐπιβεβαιώνοντας τή διαρκῆ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο.

Ἡ Ἐκκλησία μας ζεῖ μέσα στά θαύματα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τῶν ἁγίων της, πού ἐνισχύουν τήν πίστη μας καί ἀποδεικνύουν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τήν εὐσπλαχνία του γιά τόν κόσμο καί τή σωτηρία του.

Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἓνα διαρκές θαῦμα, τό ὁποῖο ζοῦμε καί ἐμεῖς ἐδῶ μέ τά θαύματα τῆς Παναγίας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τό ἅγιασμα τῆς ὁποίας προσφέρει τή χάρη της στήν Ἱερά μας Μονή, ἀλλά καί μέ τά θαύματα τοῦ ἁγίου Λουκά.

Τό ζοῦμε ὁμως καί σήμερα μέ τήν εἰς διάκονο χειροτονία πού θά τελέσουμε σέ λίγο. Διότι ἓνα θαῦμα τῆς θείας χάριτος καί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτό πού θά συντελεσθεῖ ἐνώπιόν μας, ὅταν θά ἐπικαλεσθοῦμε τή θεία χάρη, τήν «πάντοτε τά ἀσθενῆ θεραπεύουσιν καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσιν», νά κατέλθει καί νά εἰσαγάγει καί σένα, πού ἴστασαι πρό τῶν βαθμίδων τοῦ ἱεροῦ Βήματος, στόν

πρῶτο βαθμό τῆς ἱερωσύνης.

Οἱ λόγοι τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, «ἀργύριον καί χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι, ὃ δέ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι», θά μπορούσαν νά ἐπαναληφθοῦν καί γιά σένα αὐτή τήν ὥρα. Διότι αὐτό πού σέ λίγο θά λάβεις διά τῶν χειρῶν τοῦ Ἐπισκόπου σου καί διά τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνώτερο ἀπό ἀργύριο καί χρυσίο, εἶναι ἀνώτερο ἀπό ὅλους τούς θησαυρούς καί τίς τιμές τοῦ κόσμου. Εἶναι ἕνα θαῦμα τό ὁποῖο γίνεται γιά σένα προσωπικά, ἕνα θαῦμα πού θά ἐνεργεῖται διαρκῶς μέσα σου, καθώς θά διακονεῖς τόν ἴδιο τόν Ἀναστάντα Κύριό μας καί τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μέ τή χάρη πού θά λάβεις σέ λίγο καί θά σέ καταστήσει διάκονό του.

Ἡ ἀνταπόκρισή σου στήν κλήση τοῦ Χριστοῦ γνωρίζω ὅτι δέν εἶναι μία ἐπιπόλαιη ἀπόφαση, ἀλλά προῖόν τῆς ἀγάπης γιά τόν Ἀρχηγό καί τελειωτή τῆς πίστεώς μας καί γιά τήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τήν κιβωτό τῆς σωτηρίας γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Καί αὐτή τήν ἀγάπη πρός τόν Χριστό φρόντισε νά τήν αὐξάνεις καθημερινά, μέ τήν προσπάθειά σου νά παραμένεις «ἀγνός ἀπό τοῦ κόσμου», μέ τήν ὑπακοή σου στήν Ἐκκλησία καί τόν Ἐπίσκοπό σου, μέ τήν ταπείνωσή σου, μέ τή μελέτη καί τήν προσευχή, μέ τόν ἀγώνα σου νά διατηρεῖς καί νά αὐξάνεις τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού θά λάβεις σήμερα.

Ἡ ἀγάπη σου πρός τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία σέ ὁδήγησε, ὅπως γνωρίζω, νά σπουδάσεις καί τήν ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας, ἡ ὁποία εἶναι «ἐπιστήμη ἐπιστημῶν καί τέχνη τεχνῶν», ὅπως λέγει καί ὁ μέγας Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, πού βοηθᾷ αὐτόν πού τήν μελετᾷ μέ ταπείνωση νά προσεγγίζει τόν Θεό ἀλλά καί νά ὁδηγεῖ πρός Αὐτόν καί τούς ἀνθρώπους.

Καί αὐτό εὔχομαι πατρικά νά κάνεις καί ἐσύ μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ὡς διάκονός του, ἔχοντας ὡς πρότυπο καί τόν ἅγιο Ἀμβρόσιο τοῦ ὁποίου ἔλαβες τό ὄνομα μέ τή μοναχική σου κουρά καί οἱ πρεσβεῖες τοῦ ὁποίου εὔχομαι νά σέ συνοδεύουν μαζί μέ τίς δικές μου πατρικές καί ὀλοκάρδιες εὐχές. Θά σέ συνοδεύουν καί θά σέ ἐνισχύουν ἀκόμη στή νέα σου ζωή οἱ εὐχές τῶν συλλειτουργούντων ἀγίων Ἀρχιερέων, τοῦ Ἁγίου Λαοδικείας κ. Θεοδωρήτου, τόν ὁποῖο εὐχαριστῶ καί πάλιν καί πολλάκις γιά τήν ἀγάπη του καί γιά τήν παρουσία του μέ τήν ὁποία λαμπρύνει τήν πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, καί τοῦ Καθηγουμένου Ἁγίου Δομενίκου κ. Ἀθηναγόρου, ἀλλά καί ὅλων τῶν συμπροσευχόμενων πατέρων, τῶν οἰκείων καί τῶν φίλων σου, πού συνῆλθαν σήμερα στήν χαρά τῆς χειροτονίας σου, ὥστε νά εὐαρεστεῖς τόν Θεό καί νά ἀξιωθεῖς καί τοῦ δευτέρου βαθμοῦ τῆς ἱερωσύνης.